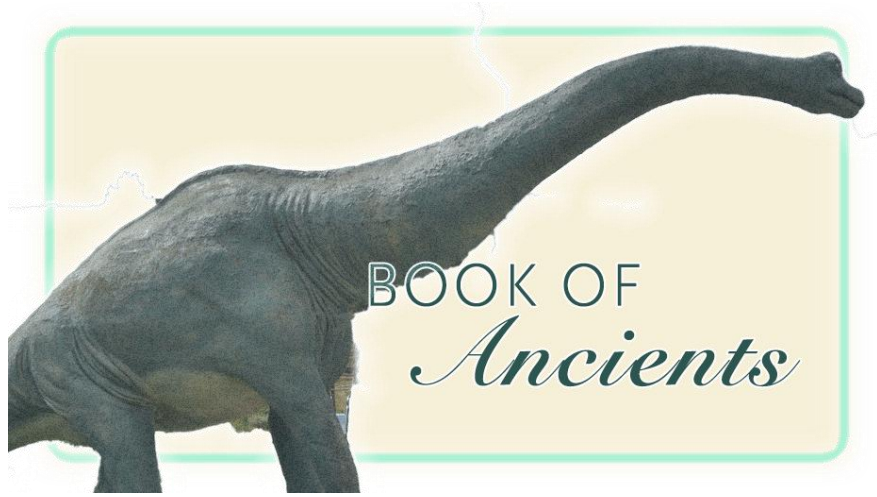

Book of Ancients

Artikelen Book of Ancients

Zoals op aarde alle dieren als ware zich aan haar en de orde verbinden.

Zoals bij de mens die tijdens het leven zowel een doel verwerkelijkst als de mogelijkheid heeft zich aan een hogere macht, aan een groter geheel te verbinden.

De ene mens volgt een godsdienst of religie, een ander vindt een naam die bijzonder is.

Waar dieren in haar orde zowel leven vinden, voedsel vinden maar soms ook tot voedsel zijn.

Waar zij in hun plaats en hun eigen soort zowel verbinding vinden als een leven de noodzakelijke functie vervullen.

Alle religies zijn als tradities die soms grond vinden in het ontstaan van de aarde, soms door handschriften bewaart, soms als een mondelingen overlevering of door het verbinden van een bron aan een leven die zich beschikbaar stelt.

De book of ancients is over een traditie die grond is van alle talen, van alle culturen maar ook traditie naast de religie als beoefening ook de mensheid zelf als zijn bron bevestigt.

In een boek die zo mogelijk de tijd zelf als bron beschrijft, maar ook alles dat in religie een inzicht mag zijn, ook al zal een bron van de tijd of een bron van religie zich duiden naar het begrip.

Waar een inzicht vorm krijgt, is het de lezer die inzicht krijgt in een bron die door zichtbaar te worden zijn functie krijgt.

Zoals de levenskracht die bron is van leven alle wijsheid alle kracht en alle mogelijkheden inhoudt, maar toch voertuig is van leven, van bewustzijn.

Als een klok die soms opnieuw energie krijgt, soms een soort in stand houdt die bij iedere generatie weer opnieuw energie heeft, een puls om een doel te bereiken, een puls om opnieuw een kans te benutten.

Zoals een klok die soms opgewonden opnieuw een periode vult, met daad, met handeling.

Zoals een klok die eens in de zoveel tijd gelijk gesteld wordt, en soms minuten of uren wordt afgesteld.

Een klok die aan het begin van de tijd, zowel kracht, zowel wil, als bewustzijn inhoudt.

Waar religies vorm krijgen, is het die goddelijke macht die zich soms laat zien om een verbinding met het goddelijke bij te stellen, of een menselijke leven en soort opnieuw een boodschap te geven.

Waar tijd zelf al het leven de mogelijkheid schenkt om op eigen naam wensen en doelen te bereiken, waar de mens bij die verbinding met een goddelijke naam zowel behoud, veiligheid, en een doel behaalt. Waar tijd alle levende wezens besef van bestaan geeft, welke bron welke taak zij ook hebben.

De tijd die in het transcendent perspectief de gehele werkelijkheid verbindt binnen de ervaring van de mens, waarbij men zegt, de mens is geschapen door het goddelijke, maar ook verbonden.

Zoals mensen iedere dag weer zowel kracht vinden door maaltijd en kracht in handeling brengen Iedere dag eten om energie op te doen, en energie in de samenleving omzetten in betekenis.

Zo is het bij de menselijke soort, dat religie en cultuur eens in de periode een puls van licht geven, en een samenleving voor lange tijd in standhoudt.

Soms zegt men de rollen die licht schenken, zijn vooraf bepaald als een predestinatie, een ander zegt een rol stelde zich open voor een hoger doel, en als ware een schilderij die alle lichte kleuren mogelijk maakt schenkt een beeltenis die niet eerder gezien is.

Soms zegt men de goddelijkheid gebruikt iedere keer weer opnieuw de mogelijkheden die in de mens liggen, waar zij vroeg aansluiting zoeken, kan als ware een nieuwe tekening vorm krijgen, en waar zij zich beschikbaar stellen welke reden ook, zegt de goddelijkheid ik gebruik haar voor een doel dat mogelijk is, of een doel dat die verbinding een nieuwe verwerkelijking geeft.

Waar wij tieners die bij de ene een deugd van kracht en stoerheid, bij een ander de deugd van inzicht en gehoorzaamheid, en bij een derde zorgzaamheid of familiariteit.

Ieder mens die door de geboorte, de vroege jeugd, maar ook de leeftijd van een eigen leven vormen. Iedere generatie vindt opnieuw die kracht van ouders naar henzelf, waarbij zij zich spiegelen aan een naam, aan een karakter.

Waar tieners hun begrip opbouwen, en na die fase een eigen leven een eigen plaats in die samenleving vinden.

Zij allen delen in de mate dat cultuur, dat taak of plicht en inzicht in zelfstandigheid. Maar zij vinden allen ook een plaats waar de samenleving verbinding schenkt, en zij bij

Waar de ene tiener zich tegen de orde of de autoriteit stelt, is de ander die binnen de orde een geachte plaats zoekt, soms bij een autoriteit.

Waar alle tieners delen in een mate van losmaken, maar ook van een deugd kiezen, en waar vorige generaties tieners de stoerte vonden, maar hun eigen nageslacht opnieuw die deugd uitvinden, ook al zouden zij meer succesvol zijn als zij anders deden.

Voor de mensheid waar iedere generatie eigen leven vindt, eigen plaats vindt, en iedere keer weer een puls krijgt om mogelijkheden te benutten.

Iedere generatie weer een plicht in de samenleving gevonden wordt, maar ook door inzet en succes een hogere of lagere plaats vindt in de maatschappij, waar zij gebonden aan hun daden zich voegen naar wat hen opgelegd wordt, of wat zij zelf verkrijgen.

Men zegt dat in het menselijke de opvoeding een plaats bepaalt, maar als ware een blanke lei, een mens met een transparant hart toch door die kracht waarin iedereen deelt, men niet kan zeggen het komt ene mens niet toe.

Als ware de mens in het leven soms, door toeval of willekeur bloot staat aan het kwade, soms wordt uitgeleverd aan andere maatschappelijke stromingen, en men niet kan zeggen in het leven is men volledig zeker.

Waar de mens deelt in de samenleving en bloot staat aan alle vormen van zowel goed als kwaad zegt als ware de goddelijke macht men vindt toch een verbinding met zowel leven, samenleven, cultuur als de vervulling van de ziel.

Waar alle mensen in de tienerleeftijd delen in het losmaken maar ook eigen voorkeuren vinden, waarbij cultuur belangrijk is. Als cultuur binnen de marge is van het gewone, maar toch in vorige generaties ook bijzonder. Waarbij voorkeur overeenkomt met in de voorgaande generaties een succesvolle maatschappelijke positie. Wordt ook voor jongeren die voorkeur als belanghebbend gezien.

Waar tieners zich losmaken maar culturele waarden kiezen die bij een maatschappelijke groep horen die buiten de kenbare samenleving staat, in orde, in de arbeidsmaatschappij of in de normen en waarden, dan zijn zij zelf ook binnen hun generatie, minder geaccepteerd.

De moedergodin die alle wezens in het gevoel geleidt, soms door kennis, soms door betekenis maar ook door begrip.

Waar een mens de beleving raakt door haar in gevoel als ware in het oog der intuïtie te zien, en in het leven te volgen.

Soms is de intuïtie de verbinding van ziel tot ziel, zoals een mens zijn eigen kinderen kan aanvoelen, soms en intuïtie een verbinding met cultuur, soms met anderen.

Waar intuïtie het innerlijke van de mens raakt, daar is het uiterlijke van de mens de verbinding met de werkelijkheid de verplichting van het leven.

Het innerlijke dat een brug bouwt met het innerlijke de beleving van een ander, ook al gebruiken wij woorden uit een taal die bekend zijn.

Waar het uiterlijke voor de ene een arbeidsverplichting voor de ander een plicht die de samenleving oplegt, of een zorgtaak.

De moedergodin die voor de ene moeder aarde is, voor de ander de godin van het hele universum, en voor een derde een heilige naam verbonden aan religie.

Waar de intuïtie een andere vorm heeft om haar een kader te geven binnen de samenleving, waar de intuïtie gewaardeerd wordt voor haar kennis die soms als boven menselijk overkomt.

Waar kinderen door die innerlijke kant, intuïtie geleidt worden in hun ontwikkeling van hun ziel, en begrip vinden waar woorden haar zelf niet duiden.

Waar het innerlijke van de intuïtie, en het uiterlijke van educatie, opvoeding en de plicht binnen de samenleving.

Waar intuïtie en haar vorm de beleving van anderen raakt, zowel hun ziel en de gesteldheid.

En waar intuïtie de beleving van een samenleving raakt, cultuur, traditie en een volk in haar beleving van een volks ziel.

Men zoekt verbinding met het hart van de mens, met het hart van de samenleving, met het hart van de menselijke soort, maar ook het hart van religie en de werkelijkheid. Waar beleving en verbinding betekenis schenkt. Waar men zoekende was vindt men het hart en die zekerheid.

Intuïtie in de beleving van eigen hart, mens, samenleving en mensheid, en het licht van de werkelijkheid.

Brongericht levenskracht behouden, gevoedt worden zonder voorwaarden op grond van voorkomen, of intelligentie.

Doel gericht, men groeit naar een plaats in de samenleving waar men betekenis ervaart.

In de beleving wil men groeien zich onvoorwaardelijk geaccepteerd voelen, en steeds weer opnieuw kracht vinden.

In de samenleving wil men een plaats vinden, op eigen kracht of door hen die nabij zijn, in de opvoeding door iedere keer een voorwaarde te vervullen immers, in het klein bij eigen kring en familie, en in brede zin in de samenleving.

De ervaringsgrond waarbij iedere generatie opnieuw als een diamant een bijzondere vorm slijpt, Waar een samenleving in de grond van de orde, zowel normen en waarden waar iedere norm een mens veilig houdt, maar ook waarde schenkt aan wat belangrijk is.

De orde van een samenleving tussen mens en samenleving grenzen vast stelt, waarbij door afspraak iedereen veilige regels houdt.

Waar de ervaringsgrond van een samenleving iedere generatie regels bijstelt, maar ook binnen die regels de samenleving iedere mogelijkheid tot groei geeft.

De orde waarin iedere generatie opnieuw waardevol mag zijn, en een plaats biedt in verbinding met anderen.

Een plaats die voor iedereen een kans inhoudt, een mogelijkheid om waarde te vinden in eigen leven maar ook bij geliefden.

Een plaats in de orde is aan regels verbonden die bij afspraak de mens veilige houdt, maar ook iedereen gelijkwaardig die mooie kans geeft.

In een samenleving het goede behoudt, en wat verkeerd gaat bijstelt.

Waar God de aarde geschapen heeft, zegt hij ik sta dicht bij de mens, immers ik ben Almachtig op de aarde. Om de mens te overtuigen dat ze niet ver weg, of buiten het menselijke hoeven te staan.

Naast de wereldreligies die de ordening op eigen manier beschrijven, is het voor de mens die soms uit nood, soms uit zoektocht een waarde proberen te vinden, ook als antwoord op de levensvragen, welke plek zij in het groter geheel hebben.

Als ware twee ouders hun kind overtuigen, dat zij bij hen horen, en ouders altijd het belang van zowel kind als samenleving dragen.
